

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28.03.2001, sp. zn. 1 Ko 125/2001, ECLI:CZ:VSPH:2001:1.KO.125.2001.1

Číslo: 49/2002

Právní věta:

Rozhodnutími, která konkursní soud vydává při výkonu své dohlédací činnosti (§ 12 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů), jsou i rozhodnutí o potvrzení volby členů věřitelského výboru a jejich náhradníků, rozhodnutí o odvolání těchto osob z věřitelského výboru, rozhodnutí o nařízení doplňující volby věřitelského výboru nebo člena věřitelského výboru, jakož i rozhodnutí o jmenování nového věřitelského výboru nebo nového člena věřitelského výboru (§ 11 odst. 4 zákona).

Členství ve věřitelském výboru nepřechází na osobu, které člen výboru postoupil svou pohledávku za úpadcem.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.03.2001

Spisová značka: 1 Ko 125/2001

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Konkurs

Předpisy: § 11 předpisu č. 328/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v H r a d c i K r á l o v é u s n e s e n í m z e d n e 1 3 . 9 . 2 0 0 0 v k o n k u r s u v e d e n é m n a m a j e t e k ú p a d c e o d v o l a l z f u n k c e z á s t u p c e v ě ř i t e l ů I . , a . s . , a d o f u n k c e z á s t u p c e v ě ř i t e l ů j m e n o v a l Č e s k o u s p r á v u s o c i á l n í h o z a b e z p e č e n í . V o d ů v o d n ě n í u s n e s e n í u v e d l , ž e k o n k u r s n a m a j e t e k ú p a d c e b y l p r o h l á š e n d n e 1 4 . 1 0 . 1 9 9 8 . N a s c h ů z i v ě ř i t e l ů b y l a z á s t u p c e m v ě ř i t e l ů z v o l e n a I . , a . s . , z a n i ž j e d n a l M g r . T . G . , I . , a . s . , v š a k z t r a t i l a p o s t a v e n í k o n k u r s n í h o v ě ř i t e l e , k d y ž d n e 1 9 . 6 . 2 0 0 0 p r o d a l a p o d n i k Č . o . b . , a . s . (d á l e t ě ž o d v o l a t e l) , n e m ů ž e p r o t o v y k o n á v a t f u n k c i z á s t u p c e v ě ř i t e l ů z a l o ž e n o u v o l b o u v ě ř i t e l ů a n a j e j í m í s t o n a s t o u p i l n á h r a d n í k Č e s k á s p r á v a s o c i á l n í h o z a b e z p e č e n í H . K . , k t e r o u b u d e z a s t u p o v a t M g r . P . M . V p í s e m n ě m v y h o t o v e n í u s n e s e n í p o u č i l s o u d ú č a s t n í k y o t o m , ž e o d v o l á n í p r o t i t o m u t o r o z h o d n u t í n e n í p ř í p u s t n é .

O d v o l a t e l n a p a d l t o t o u s n e s e n í K r a j s k é h o s o u d u v H r a d c i K r á l o v é o d v o l á n í m . V o d v o l á n í v p r v n í ř a d ě p o l e m i z o v a l s n á z o r e m s o u d u o h l e d n ě n e p ř í p u s t n o s t i o d v o l á n í p r o t i t o m u t o u s n e s e n í . A r g u m e n t o v a l

tím, že dle jeho názoru se nejedná o rozhodnutí vydané soudem při výkonu dohlédací činnosti ve smyslu ustanovení § 12 zákona o konkursu a vyrovnání, neboť se průběhu konkursu bezprostředně nedotýkalo a nebylo ani opatřením nezbytným k zajištění jeho účelu. Postupu soudu dále vytýkal to, že z obsahu spisu i z dosavadního průběhu konkursu je zřejmé, že dosavadní zástupce věřitelů vykonával svou funkci zodpovědně, a nebyl tedy důvod pro jeho odvolání z funkce. Zdůrazňoval, že se soud nijak nevypořádal s tím, že sice I., a. s., ztratila postavení konkursního věřitele, ale na její místo nastoupil odvolatel, na něhož přešla veškerá práva a povinnosti dřívějšího účastníka včetně výkonu funkce zástupce věřitelů. V této souvislosti poukazyval na to, že volba věřitelů nebyla vázána na osobu konkrétního věřitele, ale byla dána především výší nároku uplatněného v konkursu. Z těchto důvodů odvolatel požadoval, aby odvolací soud změnil napadené usnesení a rozhodl tak, že v důsledku prodeje podniku I., a. s., se zástupcem věřitelů stal odvolatel.

V r c h n í s o u d v P r a z e se v první řadě zabýval tím, zda je odvolání proti napadenému usnesení přípustné, a stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že tomu tak není. Proto je odmítl.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání konkursní soud rozhoduje při výkonu dohlédací činnosti o záležitostech, které se týkají průběhu konkursu, a činí opatření nezbytná k zajištění jeho účelu, a že podle ustanovení § 66b odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání není proti rozhodnutí, které soud učinil při výkonu dohlédací činnosti podle ustanovení § 12 téhož zákona, odvolání přípustné.

Dle názoru odvolacího soudu mezi rozhodnutí, jež konkursní soud činí v rámci dohlédací činnosti, náleží mimo jiné veškerá rozhodnutí podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání, tj. jak rozhodnutí o potvrzení volby členů věřitelského výboru a jejich náhradníků (popř. zástupce věřitelů a jeho náhradníka), tak rozhodnutí o jejich odvolání, nařízení doplňující volby nebo jmenování nového věřitelského výboru, jeho člena, popř. zástupce věřitelů. Nelze se přitom ztotožnit s názorem odvolatele, že se nejedná o rozhodnutí, které se týká průběhu konkursu, ani o opatření nezbytné k zajištění jeho účelu. Naopak, vzhledem k oprávněním a povinnostem věřitelského orgánu v konkursu je nepochybné, že existence funkčního věřitelského orgánu je nezbytnou k zajištění řádného průběhu konkursu a k zajištění jeho účelu.

Odvolací soud považuje za nutné zdůraznit, že členství ve věřitelském orgánu - podmíněně samozřejmě tím, že člen věřitelského orgánu je konkursním věřitelem - vzniká volbou věřitelů nebo jmenováním konkursním soudem. Nejedná se tedy o oprávnění, jež by bylo nerozlučně spojeno s postavením konkursního věřitele v konkursu a jež spolu s ostatními procesními oprávněními v důsledku postoupení pohledávky přechází z postupitele na postupníka. S ohledem na dikci ustanovení § 11 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání, jež výslovně nezmiňuje situaci, kdy člen věřitelského orgánu ztratil postavení účastníka konkursu, má však odvolací soud pochybnost o tom, zda byl důvod odvolat z funkce zástupce věřitelů I., a. s. Je totiž přesvědčen o tom, že stejně jako například v případě vzdání se funkce člena věřitelského orgánu postačí, aby konkursní soud deklaroval tuto skutečnost a sdělil konkursním věřitelům, že místo dosavadního člena věřitelského orgánu nastoupil náhradník, nebo aby nového člena věřitelského orgánu jmenoval.

Veden názory uvedenými shora dospěl odvolací soud k závěru o nepřipustnosti odvolání proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, a odvolání Č. o. b., a. s., proto podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. c) o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 2000 odmítl.